

Horen doet leven

Schriftlezing(en): Johannes 5:19-30 Tekst: Joh. 5:24-25 Zingen: Ps. 84:1, Ps. 119:88, {HD Pss. 87:4, 134:3, 105:5Ps. 33:4 en 5, Ps. 95:4 en 5, Ps. 56:5

Hoofdpunten van de preek

Jezus merkt dat Hij tegen meer dan dovemansoren spreekt.

1 Horen (Joh. 5:24a)

Echt luisteren is van levensbelang. Jezus zet daarom in met een nadrukkelijke verzekering. Wie ook maar Zijn Woord hoort... Als je dat hoort, hoor je genoeg.

Je kan genoeg horen (of lezen enz.), maar wanneer luister je echt? Hoe komt het dat Jezus op dovemansoren stuit? Je luistert echt als je door te horen ook gelooft in God.

Het Woord hoor je niet vrijblijvend. Het uiteindelijke verschil tussen wel of niet horen en geloven is groot en onomkeerbaar: eeuwig leven of verdoemenis.

2 Overgaan (Joh. 5:24b)

Het verschil nú is evenzo groot. Jezus zegt: die is uit de dood overgegaan in het leven. Met 'dood' wordt je bestaan vóórdát je luistert en gelooft gekarakteriseerd (Ef. 2:1-3).

De overgang is onomkeerbaar en beslissend. Je bent vertrokken uit het domein van de dood. Je hoort daar niet meer (bij) en hebt er niets meer te zoeken.

Je hoort bij het leven. Hier-nu al. Met Christus ben je levend gemaakt. Daarom is leven is concreet en moet dat wel tot uiting komen (Ef. 2:4-10).

3 Leven (Joh. 5:25)

Een dode kan niet horen. Jezus' stem is sterker dan de dood. Jezus zet (opnieuw) in met een klemmende verzekering: het is nú de tijd om te luisteren.

Op het moment dat Jezus spreekt, gebeuren wonderen. Doden zullen luisteren! Je moet wel. Het is de stem van de 'Zoon van God': met Goddelijke autoriteit en kracht.

Ons leven brengt Jezus de dood omdat Hij Zich Gods Zoon 'maakte'(19:7). Jezus' stem roept je tot leven. Nu én in de voleinding (5:28). Het leven dat Hij geeft begint wel, eindigt niet.